

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 23	Utgitt 6 juni	1933
--------	---------------	------

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

24 mai.

I medhold av §§ 24 og 37 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 stadfester departementet herved som gjeldende inn- til videre den av Lillehammer bystyre i møte 4 ds. besluttede forandring i vedtektene for handelen på Lillehammer torv, stadfestet ved departementets skrivelse av 24 november 1931, deres § 4 litra A 2. ledd, der nu er gitt følgende ordlyd:

«Vedkommende produsent kan enten selv eller ved en av sin faste husstand optre som selger, men ikke fra mer enn en plass eller vogn.»

Det tidligere 2. punktum av vedtektenes § 4 A 2. ledd bortfaller.

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmennene. 27 mai.

Apotekeres bokføring.

Lov om drift av apotek av 4 august 1909 bestemmer i § 15, at enhver apoteker skal være pliktig til å føre regnskap over apotekets omsetning og driftsutgifter i samhøve med bestemmelser som departementet gir, samt til å sende departementet de utdrag av regnskapene og de oppgaver vedkommende driften som departementet krever.

I henhold hertil blev ved rundskrivelse fra Justis- og politidepartementet av 28 januar 1911 bestemt, at forskriftene om kjøbmenns bokføring i lov om handelsnæring av 16 juli 1907 § 11 også skulde gjelde for apotekere. Samtidig blev det av hensyn til avgiften til statskassen av omsetningen pålagt apotekene å føre en særskilt bok over omsetningen og gitt nærmere bestemmelser om hvorledes denne bok skal føres.

Handelsloven av 1907 er senere avløst av lov om handelsnæring av 21 juni 1929 som — likeledes i § 11 — gir utførligere forskrifter om kjøbmenns bokføring.

Efter samråd med medisinaldirektøren finner departementet, at der for apotekere bør gjelde lignende forskrifter om bokføring som for kjøbmenn efter den nye handelslov, og har derfor idag utferdiget nye forskrifter om apotekeres bokføring, som avløser forskriftene av 28 januar 1911.

27 mai. De nye forskrifter følger som bilag til denne rundskrivelse.

Hr. fylkesmannen anmodes om å gjøre alle apotekere innen Deres embedsdistrikt kjent med foranstående.

Til lette herved vedlegges en del avtrykk av rundskrivelsen og forskriftene.

Bilag.

Forskrifter

om

apotekeres bokføring.

(Fastsett ved Sosialdepartementets rundskrivelse av 27 mai 1933).

1. Enhver apoteker skal sørge for en ordentlig og fullstendig bokføring over apotekets drift. Bokføringen skal vise formuesstillingen, forretningens gang og hvorledes midlene er brukt, derunder særskilt hvad forretningen har ydet til innehaveren eller for dennes private regning til andre.

Det anvendte bokføringssystem må være fullt forsvarlig under hensyntagen til apotekvirksomhetens særlige art og omfang og de opplysninger som skal gis i henhold til lov.

2. Der skal i det minste føres følgende bøker:

- a) kassabok, for kontante inn- og utbetalinger,
- b) dagbok (memorial), for alle andre forretningstilfelle.

Skjer bokføringen efter «rubrikksystemet» (amerikansk journal og hovedbok), kan der føres en felles kassa- og dagbok i stedet for særskilt kassabok og dagbok.

Salg på kreditt i henhold til resepter behøver ikke å innføres i dagboken, hvis reseptene påtegnes nøiaktige opplysninger om størrelsen av det beløp som krediteres, samles i særskilte omslag eller sammenheftes og beløpene føres samlet i kassaboken i det kvartal de blir betalt.

Kassaboken og dagboken avsluttes hver måned.

- c) kontobok (reskontro) som til enhver tid skal vise mellomværende med fordringshavere og skyldnere;
- d) statusbok (fortegnelse over eiendeler og gjeld);
- e) omsetningsbok i samhøve med godkjent skjema.

Inntil videre kan brukes det skjema som blev fastsett ved Justis- og politidepartementets rundskrivelse av 28 januar 1911. Omsetningen føres i omsetningsboken samlet for hver måned, fordelt på kontantsalg og innbetaling for krediterte varer. Til omsetning regnes alle beløp som i henhold til de årlige kunngjøringer kommer i betraktning ved utregning av den avgift som apoteket skal svare til statskassen. For tiden regnes således til

omsetning alle beløp som er innkommet ved forhandling 27 mai. av varer, enten de er gjenstand for apotekeres enehandel eller ikke. Dog medregnes ikke beløp som er kommet inn for varer som enten direkte eller gjennom mellommenn selges til andre apotek. Om omsetning av insulin henvises til Sosialdepartementets rundskrivelse av 23 november 1931.

Omsetningen må innføres i omsetningsboken med sitt virkelige beløp overensstemmende med kassaboken, uten skjønnsmessig ansettelse eller avrunding.

Omsetningsboken må holdes à jour og summeres ved utgangen av hvert budgettår.

Opgave, avgitt på tro og love, over omsetningen i budgettåret sendes departementet innen én måned efter budgettårets utgang. Opgaven må være helt overensstemmende med omsetningsboken. Skifter apoteket innehaver i løpet av budgettåret, må den apoteker, som fratrær, innen én måned efter fratredelsen sende opgave til den dag han fratrær.

f) Dessuten må føres de nødvendige øvrige hjelpebøker.

Alle bøker skal være innbundet og sidene eller bladene nøiaktig nummerert, før de tas i bruk. Bøkene må føres med penn og blekk, ikke med blyant. Det som er skrevet i bøkene, må ikke gjøres uleselig. Heller ikke må blad rives ut.

3. Når et apotek blir åpnet eller overtas av ny innehaver, skal i statusboken innføres en sådan sammenstilling av alle eiendeler og all gjeld, at apotekerens formuesstilling (status) klart og korrekt fremgår derav.

Med høist ett års mellomrum skal foretas en nøiaktig og fullstendig avslutning av bøkene og optas en fullstendig status, som innføres i statusboken. Den innførte status skal dateres og underskrives av apotekeren eller godkjent bestyrer av apoteket.

4. Ved optagelsen av status skal alle eiendeler ansettes til det som de på vedkommende tidspunkt må anses å være verd. Varebeholdning må dog ikke settes høiere enn varenes innkjøpsverdi, med tilbørlig fradrag for ukurante varer. Tvilsomme krav settes til deres sannsynlige verdi, krav som er foreldet eller uerholdelig, avskrives.

5. Alle regnskapsbøker med tilhørende bilag skal opbevares i 10 år, efterat de er utskrevet. Det samme gjelder mottatte fakturaer, brev, kopier eller gjenparter av avsendte brev og forretningspapirer av enhver art som kan legitimere bokføringen.

6. Finner departementet, politiet, eller den som er myndig til å etterse regnskap som apoteker er pålagt å føre,

27 mai. at der er særlig grunn til mistanke om, at en apoteker eller apotekbestyrer ikke oppfyller sin plikt til bokføring i henhold til nærværende forskrifter, kan departementet eller den som er bemyndiget til det, kreve en skriftlig erklæring fra apotekets revisor om forholdet. Er revisor ikke ansatt, kan det kreves, at apotekeren eller i tilfelle apotekets bestyrer sørger for sådan erklæring fra en utenforstående revisor på grunnlag av en undersøkelse som denne foretar. Med hensyn til undersøkelsen påhviler der vedkommende revisor taushetsplikt.

7. Disse forskrifter gjelder også filialapotek og almindelige medisinsalg.

Håndkjøpsutsalg (medisinforråd) må medtas under hovedapotekets bokføring.

8. Bestemmelser om særskilt bokføring for visse slags varer¹⁾ i apotek vedblir fremdeles å gjelde inntil videre. Bestemmelsen i punkt 5 foran om opbevaring av regnskapsbøker m. v. gjelder også disse særskilte bøker.

29 mai. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

Med hjemmel i § 44 i lov av 20 mai 1899 angående jakt og fangst samt kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes herved:

1. Elg skal være fredet det hele år i Vest-Agder fylke.
2. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.
3. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1935.

1 juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I medhold av lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 nr. 4 § 2 og kongelig resolusjon av 4 juli 1929 har departementet bestemt:

I gjeldende forskrifter for elektriske anlegg av 17 desember 1919 med tilleggsforskrifter skal følgende paragrafer herefter lyde således:

¹⁾ Om giftprotokoll, se kgl. plakat av 4 juni 1904 § 22.

Om laborasjonsbøker, se rundskrivelser av 29 juni 1914 og 8 desember 1922.

Om brennevin og sprit, se reseptloven av 30 november 1923 og de forskrifter som er gitt i medhold av den.

Om opium og andre bedøvende stoffer, se lov om opium m. v. av 1 juni 1928, forskrifter om det samme fastsatt ved kgl. plakat av 30 desember 1930, rundskrivelse fra Sosialdepartementet av 28 februar 1931 og rundskrivelse fra medisinaldirektøren av 9 april 1931.

Om insulin, se rundskrivelse fra Sosialdepartementet av 23 november 1931.

1 juni.
Brandfarlige
rum.

§ 110. Brandfarlige rum (se §§ 497 og 697) er sådanne hvor lett antendelige stoffer fremstilles, bearbeides eller lagres. Disse rum inndeles i:

Gruppe I, hvor brennbart støv, fibre eller lignende forekommer i mindre mengde og hvor motorer, apparater etc. ikke er utsatt for å bli særlig tilstøvet, som f. eks. visse rum i: ullvarefabrikker, moderne utførte møller, magasiner for korn, frø o. s. v.

Gruppe II, hvor brennbart støv, fibre eller lignende forekommer i større mengde og hvor motorer, apparater etc. er utsatt for å bli særlig støvbelagt, som f. eks. visse rum i: møller, frørenserier, shoddyfabrikker, trevarefabrikker, bomullsspinnerier, tremelfabrikker, garasjer o. s. v. samt i låver, forrum og treskerum. Videre henregnes til denne gruppe rum hvor ildsfarlige oljer opbevares eller bearbeides når deres flampunkt er over 22° C.

§ 111. Eksplosjonsfarlige rum (se §§ 498 og 697) er sådanne hvor der fremstilles, bearbeides eller opbevares sprengstoffer (krutt, dynamitt etc.) fenghetter og fyrverkerisaker, samt stoffer som med fuktighet utvikler eksplosjonsfarlige gasser (f. eks. karbid, natrium, kalcium o. l.) eksplosiv gass (lysgass, acetylgass etc.) ildsfarlig væske som bensin, eter, nafta og andre væsker av lignende lettantendelighet (se § 110 gruppe II) samt rum hvor spiritus, trespirit og lignende fremstilles og foredles.

Eksplosjons-
farlige rum.

Herunder innbefattes også de rum hvortil gass eller lignende kan trenge inn fra andre rum hvor eksplosive stoffer forekommer.

§ 202. Ved sterkstrømsanlegg for lavspenning skal der i fuktige rum og i det fri foretas jording av metalldeler i tilsvarende utstrekning som ved høispenningsanlegg. Også i tørre rum må der foretas jording av metalldeler som er tilgjengelige for berøring fra jordede steder eller ikke isole-rende gulvdekker.

Jording ved
lavspennings-
anlegg.

Jording av master og de på disse eller bygninger anbragte isolatorkroker er dog ikke påkrevet og ei heller av jernstativer for ledninger i det fri, medmindre der på disse også er anbragt maskiner eller apparater som skal kunne betjenes under drift.

Ved anlegg med spenning under 50 volt er jording ikke nødvendig undtagen i bad.

§ 402. Et anleggs isolasjonsmotstand så vel mellom de enkelte ledere innbyrdes som mellom hver av disse og jord skal med de nedenfor nevnte undtagelser være minst 1000 ohm

Anleggenes
isolasjon.

1 juni. for hver volt driftsspenning (f. eks. ved 220 volt — 220 000 ohm). Denne isolasjonsmotstand forlanges ikke for det hele anlegg målt samlet, men kun for hver leder mellom 2 på hinannen følgende sikringer eller efter de siste sikringer i et anlegg.

Elektriske maskiner, transformatorer, varmeapparater og andre strømforbrukende apparater frakobles ved målingen av ledningenes isolasjon, men skal hver enkelt av disse mot jord minst ha en isolasjonsmotstand

$$= \frac{\text{spenningen i volt}}{\text{ydelsen eller forbruket i}} \\ \dots\dots\dots \text{megohm} \\ \text{kVA} + 1000$$

Ved seriekobling skal strømkretsen kun åpnes på ett sted, nemlig nær strømkretsens midte.

I fuktige rum og i det fri kreves kun halvdelen av den ovenfor foreskrevne isolasjonsmotstand. For nyanlegg under puss kreves i det første år kun 25 % av den ovenfor foreskrevne isolasjonsmotstand, dog minst 50 000 ohm.

Ved akkumulatorbatterier må isolasjonsmotstanden være så stor, at den mellom hver pol og jord målte strømstyrke ikke overskrider $\frac{1}{2}$ ‰ av den maksimale utladestrøm, for hvilken batteriet er bestemt. Ved målingen skal batteriet frakobles det øvrige anlegg, dog ikke fra elementveksleren.

Måling av isolasjonsmotstanden utføres i alle tilfelle med likestrøm og om mulig med en spenning svarende til anleggets driftsspenning, dog minst 100 volt.

Ved måling av isolasjonsmotstanden mot jord skal — såfremt gjørlig — strømkildens positive pol legges til jord.

Ved ethvert generatoranlegg skal der forefinnes innretninger, ved hjelp av hvilke anleggets isolasjonstilstand til enhver tid kan kontrolleres.

Jording av driftsledninger.

§ 404. Varig forbindelse med jord av et anleggs driftsledninger (heri innbefattet nulledninger) kan kun iverksettes efter innhentet særskilt tillatelse av Hovedstyret for Vassdrags- og elektrisitetsvesenet gjennom Elektrisitetstilsynet. Dog tillates jordforbindelse gjennom jordledningsdrosselspøler, eller andre lignende apparater, der tjener til avledning av overspenninger eller statiske ladninger, når de utføres således, at de ikke medfører fare eller ulempe for andre anlegg. Ved anlegg med spenning under 50 volt er særskilt tillatelse til jording av driftsledningene ikke påkrevet.

1 juni.

§ 441 og § 641. Forbindelsesledninger mellem apparater m. v. må dimensjoneres og anordnes således, at deres kontaktflater ikke gir anledning til skadelig oppvarming.

Ved ledningenes ender skal de enkelte tråder loddes sammen såfremt ikke spesielt godkjente skru- eller klemme forbindelser anvendes. Forbindelsesstedet må ikke utsettes for strekk. Ledninger med tverrsnitt over 4 mm² skal forsynes med kabelsko, såfremt ikke spesielt godkjente skru- eller klemme forbindelser anvendes.

Ved mutterbefestigelse skal anvendes underlagsskive og muttersikring (kontramutter, palmutter eller lignende).

§ 446. Smeltesikringene skal alltid være lett tilgjengelige og anbragt på tavle eller i boks.

Sikringenes anbringelse.

De skal oppsettes så nær forgreningsstedet som mulig, se for øvrig § 492.

Forbindelsen mellom smeltesikringen og hovedledningen kan ha mindre tverrsnitt enn denne — dog ikke under den avgrenede lednings tverrsnitt. Anvendes et mindre tverrsnitt enn hovedledningens, tillates dog ikke anvendt sammenspunne eller snodde ledninger til denne forbindelse.

Må smeltesikringens avstand fra hovedledningen være over 25 cm og forbindelsesledningens tverrsnitt er mindre enn hovedledningens, skal forbindelsesledningen oplegges i rør hvis ikke armert blykabel eller lignende kommer til anvendelse.

§ 472. Stikkontakter må være således konstruert at der ikke i dem kan anbringes plugger for mindre strømstyrke enn kontakten er utført for. I stikkontakter for 10 ampère tillates dog anbragt plugger for 6 ampère. Så vel stikkontakt som plugg skal være tydelig stemplet med den strømstyrke og spenning de er utført for.

Stikkontakter.

Stikkontakter som ikke er forsynt med egne sikringer, skal være dimensjonert for minst samme strømstyrke som den stikkontaktens tilførselsledning er sikret for (se også § 492).

Kontakter for innsettelse i lampeholdere er ikke tillatt.

§ 480 og § 680. Isolerte kobberledninger som har en motstand pr. meter og mm² tverrsnitt av høist 0,01786 ohm ved 20° C kan belastes med de i nedenstående tabells annen kolonne angitte strømstyrker. De ved ledningene anvendte smeltesikringer velges overensstemmende med tredje kolonne.

Ledningers tverrsnitt og strømbelasting.

1 juni.

Tverrsnitt i mm ² .	Høieste tillatte strømstyrke i ampère.	Høieste tillatte smeltesikring i ampère.
0,75	9	6
1	11	6
1,5	14	10
2,5	20	15
4	25	20
6	31	25
10	43	35
16	75	60
25	100	80
35	125	100
50	160	125
70	200	160
95	240	200
120	280	225
150	325	260
185	380	300
240	450	350
300	525	430
400	640	500
500	760	600
625	880	700
800	1050	850
1000	1250	1000

Denne tabell gjelder også for blanke ledninger på inntil 50 mm². Blanke ledninger over 50 mm² kan belastes mer, når deres temperatur herunder ikke kan bli farlig for driften eller omgivelsene.

Anvendes til ledninger materialer med mindre lednings-evne, må den tillatte strømstyrke reduseres, så at strømstyrkenes kvadrat står i forhold til ledningsevnen.

Minste tillatte tverrsnitt.

§ 481. Isolerte ledninger med et samlet ledende tverrsnitt mindre enn 1 mm² tillates ikke anvendt undtagen ved lampearmaturer og lignende samt til bevegelige ledninger i tørre rum for tilknytning av lamper (dog ikke håndlamper) og småapparater med høist 200 W. forbruk, hvor et minste tverrsnitt av 0,75 mm² kan anvendes.

Blanke ledninger innen bygninger samt isolerte ledninger med over 1 m avstand mellom festepunktene må ha et tverrsnitt av minst 4 mm².

Isolerte ledninger.

§ 483. Isolert ledning må være flertrådet og dens isolasjon skal efter 24 timers henliggen i vann av ikke over 25° C tåle en halv times prøve med en vekselstrømsspenning på 2000 volt. Herfra undtas utstyrsledning i lampelegemer samt pendelsnorer, for hvilke en gjennemsnittsspenning med 1000 volt vekselstrøm i tørr tilstand er fyldestgjørende. For led-

ninger med stiv metallarmering samt ledninger med vanntett blyompresning kan der tillates anvendt massive kobberledere med tverrsnitt fra 1 til 6 mm².

§ 489. Ved ledninger oplagt i rør må alle skjøter og avgreninger foretas i egne koblingsbokser som skal være lett tilgjengelige. Rørenes dimensjon må avpasses efter ledningenes tverrsnitt og antall samt oplegningsmåten, så ledningene uten vanskelighet kan utveksles.

Røranlegg.

Ved røranlegg tillates ikke anvendt sammenspunne eller snodde ledninger.

Ansamling av fuktighet i rørene må forebygges.

Ledninger fra forskjellige strømkretser må ikke anbringes i samme rør. Dette gjelder dog ikke ledninger fra samme strømvender. I særlige tilfelle — f. eks. i store forretningsgårder — kan på ansøkning til Elektrisitetstilsynet ledninger fra samme fordelingstavle legges i felles rør, når ledningene særskilt merkes for å undgå forveksling.

Ved vekselstrømsanlegg må frem- og tilbakeledninger anbringes i samme rør, såfremt skadelig induksjonsvarme kan ventes. Således må også et vekselstrømsanleggs nulledere føres i samme rør som ytterfasene.

Angående jording, se §§ 202—207.

§ 496. A. I fuktige rum tillates ikke oplagt snodde eller sammenspunne ledninger.

Anlegg i fuktige rum.

Alle spenningsførende ledninger til fuktige rum skal kunne frakobles ved lett tilgjengelige flerpolte brytere.

I fuktige rum skal — medmindre blykabel kommer til anvendelse — ledningene, alt efter fuktighetsgraden, oplegges på høie sneller, dryppsneller eller klokkeisolatorer, så at avstanden fra vegg, tak eller andre ledende gjenstander ikke blir under 2 cm. Avstanden mellom to spenningsførende ledninger innbyrdes må ikke være under 5 cm. Til alle vegggjennomføringer må anvendes porselensrør, ett rør for hver ledning eller flerløpsrør. Rørene må anordnes på sådan måte at vann ikke kan trenge inn (f. eks. ved at rørene anordnes med helning eller utføres traktformet). Armatur for blykabel skal, hvis rummet er særlig fuktig (vått) gjøres helt vanntett.

Apparater og motorer skal være forsynt med innkapsling og så vidt mulig anordnes fast. Hvis rummet er særlig fuktig (vått) skal apparatene være tett kapslet. Motorer tillates i dryppvannsbeskyttet utførelse.

Lampholdere, stikkontakter, brytere og sikringer skal utføres av isolermateriale og hvis rummet er særlig fuktig (vått) gjøres helt vanntette. Lampholdere med bryter er forbudt. I anlegg hvor jordet nulledning anvendes, skal denne

1 juni. forbindes til den lampekontakt som dannes av den gjengede ring.

I badeværelser må sikringer og stikkontakter ikke oppsettes. Brytere kan tillates når disse anbringes utenfor rekkevidde fra badekarret eller dusjinnretninger.

Bevegelige ledninger i fuktige rum skal være forsynt med et ekstra solid dekke.

Angående jording av metalleder i fuktige rum, se § 202.

B. I stall, fjøs og lignende rum, fuktige sjøboder og lignende, hvor ledningene foruten for fuktighet også er utsatt for skadelig kjemisk påvirkning, gjelder følgende tilleggsbestemmelser:

Ledninger oplagt på sneller skal ha værbestandig og syrefast impregneret isolasjon (se § 109). Ledningenes avstand fra vegg, tak eller andre ledende gjenstander må ikke være under 4 cm. Ved gjennomføringer gjennom gulv og tak skal der, medmindre der brukes armert blykabel eller lignende anvendes spesielle gjennomføringer som skal være tette og mekanisk beskyttet.

Apparater, motorer m. v. skal være tett kapslet.

Almindelige koke- og varmeapparater tillates ikke anvendt medmindre der til beskyttelse mot brandfare treffes ekstra sikkerhetsforanstaltninger, godkjent av Elektrisitets-tilsynet. Apparaterne må i tilfelle ha særskilt tilførselsledning (uavhengig av lysanleggets hovedbryter).

§ 497. For installasjoner i brandfarlige rum (se § 110) tillates følgende utførelse:

I rum under gruppe I: Omflettet blykabel eller ledninger oplagt i rør. Åpne motorer som har tett kapslede børster, kollektorer, sleperinger, centrifugalkontakter og igangsetningsmotstander, likeledes åpne motorer som ikke er utstyrt med børster, kollektorer o. s. v.

Apparater skal være tett kapslet.

Transportable motorer og apparater tillates kun såfremt de er under stadig tilsyn og av praktiske grunner ikke kan fastmonteres (håndverktøi, håndlamper m. v.).

Varmeapparater skal fastmonteres.

Lampearmaturer tillates i åpen utførelse.

Brytere og stikkontakter tillates i almindelig utførelse. Sikringer skal være tett kapslet.

Transportable motorer for landbruket tillates i utførelse som for gruppe I foreskrevet.

I rum under gruppe II: Armert blykabel eller ledninger oplagt i gjengede rør. Armatyr for blykabel skal være tett kapslet. Motorer skal være tett kapslet. Tas kjøleluften utenfra, må ventilasjonskanalene være av ildsikkert

Anlegg i
brandfarlige
rum.

materiale og således anordnet at det ikke kan trenge støv inn, hverken i kanalene eller i motoren. 1 juni.

Apparater skal være tett kapslet.

Transportable motorer og apparater tillates kun såfremt de er under stadig tilsyn og av praktiske grunner ikke kan fastmonteres (håndverktøi, håndlamper m. v.).

Varmeapparater skal fastmonteres.

Lampearmaturer tillates i åpen utførelse for fast installasjon, såfremt de er forsynt med dyp skjerm og ikke har gjennomtrekksventilasjon.

Brytere, stikkontakter og sikringer skal være tett kapslet.

Garasjer henhører under denne gruppe med følgende særbestemmelser:

Sikringer er ikke tillatt.

Transportable motorer er ikke tillatt.

Transportable varmeapparater for bilopvarmning er tillatt når de er utført for høist 50 volt. Eventuell transformator må fastmonteres.

§ 498. I eksplosjonsfarlige rum (se § 111) må anvendes armert blykabel eller ledninger i gjengede rør. Armatur for blykabel må være tett kapslet. Motorer og apparater må være utført eksplosjonssikre for de foreliggende forhold. Anlegg i eksplosjonsfarlige rum.

Lamper skal være anbragt i lufttett armatur av sådanne dimensjoner at den ikke opvarmes til en temperatur som kan medføre fare for antendelse av de eksplosive stoffer.

Sammensnodde eller bevegelige ledninger tillates ikke anvendt. Stikkontakter er likeledes forbudt.

Lov om forandring i lov av 22 juni 1928 om utførselsavgift av fiskehermetikk til fordel for fellesreklame og laboratorium for hermetikkindustrien. 2 juni. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai 1933 sålydende:

I.

I lov av 22 juni 1928 om utførselsavgift av fiskehermetikk til fordel for fellesreklame og laboratorium for hermetikkindustrien skal § 1 lyde således:

Av all hermetisk henkokt brisling og sild (herunder også vårsild og storsild) som utføres fra riket, skal der erlegges en avgift av 15 øre for hvert antall av 100 esker eller del derav. Det, som avgiften innbringer, skal — med fradrag av utgiftene ved dens opkreving — fordeles mellom følgende to fonds:

- 2 juni. 1) Et fond til bestridelse av utgiftene ved fellesreklame og
 Nr. 1. propaganda for norsk hermetikk samt bestridelse av utgifter ved varetagelse av hermetikkindustriens fellesinteresser.
- 2) Et fond til bestridelse av utgiftene ved driften av et kjemisk-teknisk laboratorium til praktisk-videnskapelige undersøkelser og forsøk for hermetikkindustrien.
- Kongen bestemmer fordelingen mellom disse to fonds.
- Kongen kan treffe bestemmelse om at avgiften helt eller delvis ikke blir å opkreve i sådant tidsrum, som han fastsetter.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 2 juni 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

2 juni. Lov om fredning av ferskvannsfisk.

Nr. 2. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai 1933 sålydende:

§ 1. Efter forutgående uttalelse fra vedkommende herredstyre og fylkesting, for bydistrikt fra vedkommende kommunestyre, kan Kongen eller den han dertil bemyndiger, for fylke eller del derav, fastsette de bestemmelser om utøvelsen av fisket i elv eller innsjø som anses nødvendige av hensyn til fiskets fremme. Herunder kan fastsettes:

- a. forbud mot bruk av visse særlig nevnte eller ikke særlig undtatte redskaper eller fangstmåter,
- b. at redskap eller fangstmåte ikke må benyttes på særskilt nevnte eller ikke særskilt undtatte måter,
- c. fredningstider i hvilke alt fiske eller fiske av særlig nevnte eller ikke særlig undtatte fiskesorter skal være forbudt.

På samme måte kan der for visse fiskesorter fastsettes en viss minstestørrelse, under hvilken fisk ikke må fanges, drepes, selges eller kjøpes; dog skal sådan bestemmelse ikke ha anvendelse på kunstig utklekket fiskeyngel eller på fisk som fanges til opdreting i fiskedam eller til overførelse til annet vann eller elv.

Den ukentlige fredningstid som fastsettes i medhold av foranstående bestemmelse må ikke overstige 3 døg.

§ 2. De i foregående paragraf omhandlede forbud må ikke medføre noen forandring i de forskrifter som gjelder for fiske av laks eller sjørret i elvestrekninger eller vann hvor laks går; dog kan sådanne forbud også utferdiges for disse vassdrag forsåvidt angår fangst av annen fisk enn laks og sjørret. Forbudene skal heller ikke være til hinder for at inspektøren for ferskvannsfiskeriene under anordning av de forskrifter som han anser fornødne til forebyggelse av misbruk tillater fiske som skjer i videnskapelig øiemed eller for å fange stamfisk til besettelse av utklekningsapparat.

§ 3. Anvendelse i elv eller innsjø av sprengstoff, elektrisk strøm, kalk eller giftig stoff som middel til fangst av fisk er forbudt.

§ 4. Overtredelse av nærværende lov eller av bestemmelser utferdiget i medhold av den straffes med bøter.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig opheves lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894. De bestemmelser som er utferdiget i medhold av sistnevnte lov blir dog fremdeles gjeldende, inntil de trer ut av kraft eller opheves eller forandres i medhold av nærværende lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 2 juni 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

I forbindelse med sanksjon av foranstående lov nr. 2 av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk bemyndiges Landbruksdepartementet til å utferdige de bestemmelser som det i denne lov er tillagt Kongen eller den han dertil bemyndiger å utferdige.

2 juni.

Lov um brigde i lov um motorvagner frå 20 februar 1926.

Oversettelse *).
Lov om forandringer i lov om motorvagner av 20 februar 1926.

2 juni.
Nr. 3.

Vi HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget 23 mai 1933 som lyder so:

*) Oversettelsen er inntatt i henhold til kongelig resolusjon av 2 juni 1933.

2 juni.

Nr. 3.

I.

I lov um motorvogner frá 20 februar 1926, jfr. lov frá 6 juni 1930 og 3 juni 1932, vert det gjort desse brigde:

§ 1 tridje leden skal lyda:

Vedkomande regjeringsdepartement avgjer um og kor langt traktorar og tilhengjarar til motorvogn kjem inn under lovi. Vidare kann departementet fastsetja at køyrety med motor som ikkje hev større slagvolum enn 150 kubikkcentimeter, heilt eller delvis skal vera undantekne frá fyresegnene i lovi.

§ 1 fjerde leden skal lyda:

Det som denne lovi fastset um motorvogner, gjeld so langt det høver, ogso motorsyklar, soframt det ikkje er teke onnor avgjerd med heimel i fyrra leden.

§ 5 skal lyda:

Motorvogn skal ha slike apparat til bremsing, varsling og ljós som vedkomande regjeringsdepartement til kvar tid fastset.

§ 12 får dette tillegget som siste leden i paragrafen:

Den som låner eller leiger ut motorvogn, pliktar å vissa seg um at den som skal køyra vogni, hev gjeldande førarkort.

§ 21 stykke I siste leden, skal lyda:

Likt med køyring i rute vert rekna all regelbundi køyring med motorvogn for fortenest på visse vegstykke, når køyringi umfatar persontrafikk eller transport av gods

I.

I lov om motorvogner av 20 februar 1926, jfr. lov av 6 juni 1930 og 3 juni 1932, gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd skal lyde:

Vedkommende regjeringsdepartement avgjør om og i hvilken utstrekning traktorer og tilhengere til motorvogn går inn under loven. Videre kan departementet bestemme at kjøretøier med motor som ikke har større slagvolum enn 150 kubikkcentimeter, helt eller delvis skal være undtatt fra bestemmelsene i loven.

§ 1 fjerde ledd skal lyde:

Det som denne lov fastsetter om motorvogner, gjelder forsåvidt det passer, også motorsykler, såfremt det ikke med hjemmel i foregående ledd er truffet annen bestemmelse.

§ 5 skal lyde:

Motorvogn skal ha sådanne apparater for bremsing, varsling og lys som vedkommende regjeringsdepartement til enhver tid fastsetter.

§ 12 gis følgende tillegg som paragrafens siste ledd:

Den som låner eller leier ut motorvogn, plikter å forvisse sig om at den som skal føre vognen, har gyldig førerkort.

§ 21 avsnitt I siste ledd skal lyde:

Like med befordring i rute regnes enhver regelmessig kjøring med motorvogn i erhvervsmessig øiemed på bestemte veistreknings, når kjøringen omfatter persontrafikk

samla frå fleire hald, endå um køyringi ikkje går for seg kvar dag eller til fastsette klokkeslett og utan omsyn til um køyringi er tinga eller ikkje. Som køyring av gods samla frå fleire hald vert ogso rekna slik regelbundi køyring for fleire, jamvel um det på den einskilde turen berre vert transportera gods frå eitt hald.

§ 21 stykke II fyrste leden skal lyda:

For skyssing eller gods-køyning for fortenest med motorvogn utan rute — under dette ogso køyring frå offentlig haldeplass (drosjekøyning) — kann vedkomande regjeringsdepartement gjeva slike avgrensande og regulerande fyresegnar som ein meiner er turvande, og fastsetja takstar, leggja på avgifter og setja vilkår, og i tilfelle heilt eller for ein del setja forbod gjeldande for visse vegstykke eller for visse område.

§ 21 stykke II får dette tilleggget som andre leden:

Fyresegni i fyrre leden gjeld ogso lag som utan å ha fortenest som fyremål driv køyning for lagsfolki med motorvogn utan rute.

§ 21 stykke II femte leden (noverande fjerde leden) skal lyda:

Løyve til køyning med motorvogn utan rute etter fyresegnene i II 1., 2., 3. og 4. leden vert gjeve utan tidavgrensning som gjeldande til so lenge, og kann takast til-

2 juni.
Nr. 3.
eller befordring av gods samlet fra flere hold, selv om kjøringen ikke foregår daglig eller til bestemte klokkeslett og uten hensyn til om befordringen skjer efter bestilling eller uten sådan. Som befordring av gods samlet fra flere hold regnes også sådan regelmessig kjøring for flere, selv om det på den enkelte tur bare befordres gods fra ett hold.

§ 21 avsnitt II første ledd skal lyde:

For erhvervsmessig befordring av personer eller gods med motorvogn uten rute — herunder også kjøring fra offentlig holdeplass (drosjekjøring) — kan vedkommende regjeringsdepartement treffe sådanne innskrenkende og regulerende bestemmelser som finnes påkrevet, samt fastsette takster, pålegge avgifter og sette vilkår, eventuelt helt eller delvis nedlegge forbud gjeldende for bestemte veistrekninger eller for visse områder.

§ 21 avsnitt II får dette tilleggget som annet ledd:

Bestemmelsen i foregående ledd gjelder også sammenslutninger som uten å ha fortjeneste som formål driver kjøring for medlemmene med motorvogn uten rute.

§ 21 avsnitt II femte ledd (nuværende fjerde ledd) skal lyde:

Tillatelse til kjøring med motorvogn uten rute efter bestemmelsene i II 1., 2., 3. og 4. ledd gis uten tidsbegrensning som gjeldende inntil videre, og kan tilbakekalles av

2 juni. bake av den styremakti, som
Nr. 3. hev gjeve løyvet og i alle høve
av departementet.

§ 21 stykke II får dette til-
legget som siste leden i dette
stykket:

Den som vil drive utleie av
personmotorvogn utan førar,
må ha løyve av politiet til
dette. Slikt løyve krevst ogso
for å drive utleie av laste-
motorvogn utan førar, når
vogni er meint nytta til køy-
ring av personar. Fyresegni
i fyrre leden gjeld tilsvarande
i desse høve.

§ 21 stykke III tridje leden
får dette tillegget:

Lag som er skipa for å
drive køyring for lagsfolki
med eigi motorvogn utan å ha
fortenest som fyremål, pliktar
etter påbod av politiet å gjeva
alle turvande opplysningar um
laget sin organisasjon og um
verksemd og elles retta seg
etter dei pålegg som politiet
gjev for å kunna kontrollera
køyringi.

§ 22 får dette tillegget som
siste leden i paragrafen:

Forfalne vegavgifter kann
søkjast inn ved panting.

§ 23 fjerde leden går ut.

§ 30 siste leden skal lyda:

Råkar skaden folk eller
goods som vert førde med mo-
torvogni, gjeld reglane i fyrste
og andre leden berre dersom
føringi er mot betaling. Dei
gjeld ikkje når skaden råkar
føraren av motorvogni, førar
av tilhengjar eller medhjelpar
for nokon av desse.

den myndighet som har gitt
tillatelsen, og i alle tilfelle av
departementet.

§ 21 avsnitt II gis følgende
tillegg som siste ledd i dette
avsnitt:

Den som vil drive utleie av
personmotorvogn uten fører,
må ha tillatelse hertil av poli-
tiet. Sådant tillatelse kreves
også for å drive utleie av
lastemotorvogn uten fører, når
vognen aktes benyttet til be-
fordring av personer. Bestem-
melsen i foregående ledd får
tilsvarende anvendelse i disse
tilfelle.

§ 21 avsnitt III tredje ledd
får følgende tillegg:

Sammenslutninger som er
dannet for å drive kjøring for
medlemmene med egen motor-
vogn utan å ha fortjeneste
som formål, plikter på for-
langende av politiet å gi alle
nødvendige opplysninger om
sammenslutningens organisa-
sjon og virksomhet og for øv-
rig rette sig efter de pålegg
som politiet gir for å kunne
kontrollere kjøringen.

§ 22 gis følgende tillegg som
paragrafens siste ledd:

Forfalne veiavgifter kan
inndrives ved utpantning.

§ 23 fjerde ledd utgår.

§ 30 siste ledd skal lyde:

Rammer skaden personer
eller goods som befordres med
motorvognen, kommer reglene
i første og annet ledd bare til
anvendelse hvor der ydes be-
taling for befordringen. De får
ikke anvendelse når skaden
rammer føreren av motorvog-
nen, fører av tilhenger eller
medhjelpar for nogen av disse.

II.

Denne lovi tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott

2 juni 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

Brigde i fyresegnene frå Arbeidsdepartementet av 20 desember 1926 §§ 4 og 5 — fastsette 2 juni 1933 etter lov frå same dagen um brigde i motorvognlovi.

§ 4 skal lyda:

Motorvogn skal hava:

1. Tvo bremsar som verkar kvar for seg. For 2-hjula motorsyklar krevst berre ein brems.
2. Horn (lur) som ein kann gjeva lydt signal med.
3. Etter at myrkret hev byrja eller i tett skodd:
 - a) 2 framlykter som kastar kvitt ljøs på vegen, so føraren kann sjå han minst 30 meter frametter. Dei skal stå jamhøgt, ei på kvar side. For 2-hjula motorsyklar krevst berre 1 slik lykt.
 - b) 1 baklykt som lyser klårt på kjennemerket

Norsk Lovtidende, 1ste avd.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

2 juni.

Nr. 3.

Oversettelse.

Endringer i Arbeidsdepartementets forskrifter av 20 desember 1926 §§ 4 og 5 — fastsatt 2 juni 1933 i henhold til lov av samme dag om endringer i motorvognloven.

2 juni.

§ 4 skal lyde:

Motorvogn skal ha:

1. To bremser som virker hver for sig. For 2-hjulede motorsyklar kreves bare en brems.
2. Horn (lur) som man kan gi lydelig signal med.
3. Etter at mørket er begynt eller i tett skodde:
 - a) 2 fremlykter som kaster hvitt lys på veien, så føreren kan se denne minst 30 meter fremover. De skal stå jevnhøit, en på hver side. For 2-hjulede motorsyklar kreves bare 1 slik lykt.
 - b) 1 baklykt som lyser klart på kjennemerket

Nr. 23, 1933.

2 juni.

på vogni og viser raudt
ljøs att-etter.

§ 5 skal lyda:

Minst ei bremsgreide skal
verka beinast på bakhjuli
(drivhjuli) eller dei maskin-
delane som styrer deim.

Bremseapparati skal kvart
for seg vera kraftig nok til
på vanleg sumarføre å stogga
vogni med full last nedetter ei
halling 1:5 eller med 32 km
fart på flat veg — på ei lengd
av 20 m. Eitt bremseapparat må
kunna stengjast.

Styremakt med dispensa-
sjonsrett (jfr. § 1) kann krev-
ja at motorvogn som hev eit
akseltrykk ved full last på
over 2 tonn og som skal bru-
kast i serleg vanskelege til-
høve, skal ha stoppegaffel.
Han skal i tilfelle kunna nyt-
tast frå førarsessen.

Desse fyresegner tek til å
gjelda straks.

på vognen og viser rødt
lys bakover.

§ 5 skal lyde:

I det minste en bremseinn-
retning skal virke direkte
på bakhjulene (drivhjulene)
eller de maskindeler, som er
fast forbundet med disse.

Hvert av bremseapparatene
skal være kraftig nok til på
almindelig sommerføre å stan-
se vognen med full last ned-
over en helning 1:5 eller ved
32 km fart på horisontal vei
— på en lengde av 20 m. Ett
bremseapparat må kunne
stenges.

Motorvogn hvis akseltrykk
ved full belastning overstiger
2 tonn og som skal brukes
under særlig vanskelige for-
hold, kan av den dispense-
rende myndighet (jfr. § 1)
kreves utstyrt med stoppe-
gaffel. Denne skal i tilfelle
kunne betjenes fra førerens
plass.

Foranstående bestemmelser
trær i kraft straks.

2 juni.

Kongelig resolusjon.

1. Justisdepartementet bemyndiges til å treffe bestemmelse om rekvisisjonsrett i henhold til §§ 1 og 6 i lov av 19 mai 1933 om rekvisisjonsrett for politiet.
2. Justisdepartementet bemyndiges til å gi de nærmere regler til gjennomføring av den under 1. nevnte lov, jfr. lovens § 7.

2 juni.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 skal departementet herved bestemme at grensen for byggebeltet innen Borre herred om Horten by utvides overensstemmende med Borre herredstyes beslutning i møte 3 mars 1933. Grensene er inntegnet på et til departementet innsendt kart.

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

2 juni.

I samhøve med § 1 i bygningslova frå 22 februar 1924 skal departementet hermed fastsetja at byggjebeltet i Frol herad kring Levanger by vert utvida til å omfata eit strok (Bruberg) som ligg innanfor etternemnde grenser som er tiltrådd av Frol heradstyre i møte 10 mars 1933: «Grensa går ut frå Levanger elv i merket millom Mo og Geitingsvoll i rett line til merket millom Kvilstad og Geitingsvoll, fylgjer dette i same rettline til ho tangerar gardsvegen til Geitingsvoll. Grensa fylgjer so vegen til vegkrysset ved Ulvesli og vidare langs vegen til vegkrysset med bygdevegen ved villa Dagry. Derifrå går grensa i rett line til vegkrysset ved Bakkehuset på Leiravegen og fylgjer derifrå bygdevegen forbi Elberg til Levanger bru og derifrå langs Levanger elv op til utgangspunktet.»

Grensa er innteikna på eit kart som er innsend til departementet.

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

3 juni.

Med heimel i § 65 i brandlova frå 15 august 1908 og regj. resolusjon frå 11 desember 1924 skal departementet fastsetja at nemnde lov skal gjelda for Øystese innanfor dei grenser der bygningslova frå 22 februar 1924 er gjeldande, jfr. kongeleg resolusjon frå 8 mars 1916 og departementet sitt skriv frå 25 juni 1931, med dei brikke at brandsyn fyretakast av feiaren, at brandreidskap vert å skaffa i den utstrekking som soknestyret finn turvande etter framlegg frå brandstyret og at varsling av brandvesenet vert gjort ved sireneanlegg.

Med heimel i §§ 23, 24 og 66 i brandlova godkjenner departementet som gjeldande inntil vidare dei av Kvam heradstyre vedtekne reglar for ordninga av brandvernet og fyreskrifter for brandsjefen, for varabrandsjefen og for brandmeistaren i Øystese.

Reglane for brandvernet lyder so:

§ 1. Til Øystese brandvern skal heradstyret velja minst 50 mann, som vert oppdelt i 4 grupper:

- a. Slangegruppa.
- b. Segl- og stigegruppa.
- c. Bergings- og rivingsgruppa.
- d. Ordensvern.

Dessutan skal det tilsetjast:

1. Brandsjef.
2. Varabrandsjef.
3. Brandmeistar.

3 juni. § 2. I slangegruppa skal det vera minst 24 mann. Desse vert uppdelt i 4 mindre grupper med kvar sin førar.

I segl- og stigegruppa skal det vera ein gruppeførar og minst 10 mann.

I bergings- og rivingsgruppa skal det vera ein gruppeførar og minst 10 mann.

I ordensvernet skal det vera ein formann og minst 5 mann.

Gruppeførarane kann i visse høve setja sine menn til arbeid i andre grupper.

§ 3. Slangegruppa må ha øving ein gong annankvar månad. Dei andre grupper må ha øving minst ein gong for året. Elles kann brandsjefen påbjoda øving oftare.

§ 4. Når det vert varsla brand, må brandvernet snarast råd møta fram og kvar må melda seg til sine førarar. Alle må utan motsegjing utføra det arbeidet som dei vert tilsette.

Gruppeførarane må vera greide og høflege når dei gjev sine ordrar.

Dei hev elles å halda seg på kvar sin tilviste plass og med omhug og snøgleik utføra sitt arbeid.

Ingen må forlata brandstaden utan løyve av brandsjefen.

§ 5. Gruppeførarane hev dessutan plikt til:

- a. å ha kommando yver mannskapet i si gruppa, direkte under brandsjefen si yverhøgd,
- b. å sjå etter at alle er til stades og gjer si plikt under øving eller uttrykkjing.
- c. å passa på at brandreidskapane er i god stand,
- d. å handla på eige ansvar soframt ingen yverordna er til stades.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Oslo.